
OPPORTUNITIES FOR ENHANCING INTERNAL AUDIT QUALITY THROUGH EFFECTIVE AUDIT COMMITTEE PERFORMANCE

Krasimir Yordanov

University of National and World Economy – Sofia, Republic of Bulgaria, kvjordanov@gmail.com

Abstract: Understanding the role of audit committees in improving the quality of internal audit is not an aspiration for originality in science, but an attempt for a more complete and comprehensive disclosure of the specific aspects of these interactions, granting stability and sustainability to each organization. Within the meaning of the Global Standards on Internal Auditing, internal audit helps an organization achieve its goals by applying a systematic and disciplined approach to evaluate and improve the effectiveness of risk management, control and management processes. The wide range of activities of the Audit Committee also includes the internal audit function. In this regard, the purpose of this article is to analyze the possibilities of audit committees to improve the quality of internal audit. The ability of the audit committee to plead for the independence of internal audit, for compliance with the guiding principles underpinned by standards, helps to ensure the effectiveness and quality of the audit. The Audit Committee is competent to assess the effectiveness of all aspects of the internal audit's operations as a function, service, system, process, and outcome. In this regard, the methodological focus of the development is on the internal audit activities observed by the Audit Committee, such as strategic planning, annual planning, execution of audit engagements, activity reporting, and other significant matters related to internal audit operations. The focus areas also include overlapping aspects of operations, such as the risk management process, the effectiveness of internal control systems within the organization, financial reporting processes, sustainability reporting. The study argues that the effective functioning of audit committees can ensure compliance of the internal audit function with the Global Internal Audit Standards and the achievement of set objectives—namely, audit quality. It presents the key activities of the audit committee related to the internal audit function, which guarantee its ethics, competence, independence, and quality in planning, executing, and reporting engagement results—including the implementation of recommendations and action plans.

Keywords: audit, effectiveness, quality, control

ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ПОВИШАВАНЕ КАЧЕСТВОТО НА ВЪТРЕШНИЯ ОДИТ В РЕЗУЛТАТ НА ЕФЕКТИВНАТА ДЕЙНОСТ НА ОДИТНИЯ КОМИТЕТ

Красимир Йорданов

Университет за национално и световно стопанство – София, Република България,
kvjordanov@gmail.com

Резюме: Осмислянето на ролята на одитните комитети за подобряване качеството на вътрешния одит не е стремеж за оригиналност в науката, а опит за по-пълно и комплексно разкриване на специфичните страни на тези взаимодействия, гарантиращи съблност и устойчивост на всяка организация. По смисъла на Глобалните стандарти за вътрешен одит, вътрешният одит е услуга която трябва да помага на организацията да постигне целите си чрез прилагането на систематичен и дисциплиниран подход за оценяване и подобряване ефективността на процесите на управление на риска, контрол и управление. Широкия спектър от дейности на одитния комитет включва и наблюдението на вътрешния одит. В тази връзка, целта на настоящата статия е да се анализират възможностите на одитните комитети за повишаване качеството на вътрешния одит. Правомощието на одитния комитет да наблюдава независимостта на вътрешния одит и спазването на принципите, регламентирани със стандартите, подпомага осигуряването на ефективност и качество на одита.

Одитният комитет е компетентен да оцени ефективността от дейността на вътрешния одит като функция, услуга, система, процес и резултат. В тази връзка, методическата насоченост на разработката е към дейностите на вътрешния одит, наблюдавани от одитния комитет като стратегическо планиране, годишно планиране, изпълнение на одитни ангажменти, докладване на дейността, други съществени въпроси, свързани с дейността по вътрешен одит. Обект на внимание са съвместните области на дейността като процеса на управление на риска, ефективност на системите за вътрешен контрол в организацията, процесите на финансово отчитане, отчитането на устойчивостта и др. В разработката се защитава тезата, че ефективната дейност на одитните комитети може да гарантира осигуряването на съответствие на функцията

по вътрешен одит с Глобалните стандарти за вътрешен одит и за постигане на заложените цели, т.е. качеството на одита. Представени са по-съществените дейности на одитния комитет свързани с функцията вътрешен одит, гарантиращи неговата етичност, компетентност, независимост и качество при планирането, извършването и представянето на резултатите от ангажиментите в т.ч. изпълнението на препоръките и плановете за действие.

Ключови думи: одит, ефективност, качество, контрол

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Нарастващата комплексност на организационната среда поставя вътрешния одит в ключова позиция за подпомагане на ефективното управление, управлението на риска и контрола. Успредо с това ролята на одитния комитет се разширява, изисквайки по-тясна координация между двете срукури в организацията. Целта на тази статия е да се оцени как одитният комитет може да допринесе за повишаване качеството на вътрешния одит. Това качество от своя страна е от съществено значение за ефективен надзор, нормативно съответствие и информирано вземане на решения (Gramling et al., 2004). Чрез анализ на тази връзка се очертават механизмите и практиките, чрез които комитетите повишават спазването на стандартите за вътрешен одит.

В съвременната бизнес среда се наблюдава нарастваща сложност на управленските процеси, засилен обществен натиск за прозрачност и отчетност, както и нарастващи регулаторни изисквания. В този контекст вътрешният одит придобива стратегическа значимост като инструмент за навременна диагностика на организационни слабости и насърчаване вземането на устойчиви решения. Въпреки това ефективността на вътрешния одит зависи не само от професионалната компетентност на одиторите, но и от подкрепата и надзора, които получават от одитния комитет. Както се подчертава в доклада на Deloitte и Центъра за качество на одита (CAQ, 2025), „комитетите са подложени на нарастващ натиск да действат не само като наблюдатели, но и като съветници, партньори и гаранتي на организационната устойчивост“. Одитният комитет действа като посредник между вътрешния одит и висшето ръководство или надзорния орган. Неговата независимост, експертен състав и стратегическа перспектива го превръщат в ключов фактор за осигуряване на качествен, независим и ефективен вътрешен одит. Ролята на одитния комитет е обоснована и регламентирана в редица международни и национални документи. Глобалните стандарти за вътрешен одит, публикувани от Института на вътрешните одитори (IIA, 2024), подчертават, че „комитетът е органът, който има най-преки правомощия за гарантиране на независимостта, адекватността на ресурсите и съответствието на вътрешния одит с професионалните стандарти“.

На ниво Европейски съюз, Принципите на корпоративно управление на ОИСР (OECD, 2023) настояват одитните комитети да включват независими членове с финансова и управленска експертиза. В България функциите на одитния комитет са регламентирани в Закона за независимия финансов одит и изразяването на сигурност по устойчивостта (посл. изм. 2024 г.) и Закона за вътрешния одит в публичния сектор (посл. изм. 2023), а Министерството на финансите дава методически указания за неговото създаване и функциониране в публичния сектор. Пример в това отношение е дейността на Одитните комитети, чийто статут включва ежегоден преглед на плановете за вътрешен одит, мониторинг върху изпълнението на препоръки и оценка на риска.

Връзката между одитния комитет и вътрешния одит е стратегическа, организационна и етична. Ефективна е дейността на този комитет, който насърчава стратегическо планиране на вътрешния одит чрез преглед на годишни плановете, подпомага идентифицирането и приоритизирането на рисковете, изисква навременно, пълно и независимо докладване на резултатите. Одитният комитет следи изпълнението на препоръките и предприетите действия, но също така и насърчава обучението и сертифицирането на вътрешните одитори. Според проучване на BDO (2025), над 70% от одитните комитети в САЩ например провеждат срещи с вътрешните одитори поне веднъж на тримесечие. Това корелира с по-високо ниво на изпълнение на препоръките и по-нисък риск от оперативни отклонения.

Съставът на одитния комитет следва да включва членове с разнообразен и допълващ се опит в областта на финансите, правото, управленски. Според Sarens et al. (2009), „високата компетентност на членовете му води не само до по-добър контрол, но и до партньорски отношения с вътрешния одит, които надхвърлят формалните функции“.

Одитен комитет, чиято работа е подчинена на изпълнителното ръководство, не може да осигури реална защита на обективността на вътрешния одит. PCAOB (2019) подчертава, че „взаимодействието между председателя на комитета и вътрешния одит извън официалните срещи често е решаващо за изграждане на доверие и етично поведение“.

За да се гарантира ефективност на одитния комитет и въздействие върху вътрешния одит е препоръчително да се изготвят годишни самооценки на дейността на комитета, да се въведе индикаторна система за оценка на качеството на взаимодействие с вътрешния одит, да се развият програми за обучение на членовете по ПА и IFAC стандарти и да се утвърдят канали за конфиденциална комуникация между комитета и вътрешните и външни заинтересовани страни.

В съвременното организационно управление особено важен е фокусът върху контекста на стратегическото планиране и управлението на риска, където приносът на одитния комитет има както регулаторно, така и практическо значение. Именно тези приоритети поставят и изследователските цели: от една страна, анализ на ролята на одитния комитет като фактор за стратегическо планиране на вътрешния одит, от друга страна, оценка на значението на одитния комитет за ефективното управление на риска в организацията.

2. МАТЕРИАЛИ И МЕТОДИ

Изследването прилага качествен метод, базиран на преглед на литературата и анализ на стандарти, насоки и емпирични изследвания, свързани с функцията на одитния комитет. Основни източници са Глобалните стандарти за вътрешен одит (ПА, 2024), Принципите на корпоративното управление на ОИСР (OECD, 2023) и избрани съвременни академични трудове в областта на вътрешния одит и управлението и нормативни актове.

Едно от най-фундаменталните изследвания Gramling и др. (2004) в областта на качествения вътрешен одит подчертават, че „одитният комитет играе ключова роля, като гарантира, че плановете на вътрешния одит са основани на риска и са съгласувани със стратегическите цели на организацията“ (с. 206). Това е особено важно в контекст, в който вътрешният одит рискува да се превърне в оперативно средство без стратегическа насоченост. Сходна теза застъпват и Sarens, De Beelde и Everaert (2009), според които „вътрешните одитори все по-често разчитат на одитния комитет за валидиране и утвърждаване на одитните плановете, особено когато се цели съответствие с променящите се стратегически приоритети“ (с. 94). Авторите установяват, че ефективните комитети не просто одобряват плановете, а участват в дефинирането на обхвата и в преценката на тяхната добавена стойност.

На институционално ниво, Принципите на корпоративно управление на ОИСР (2023) също настояват, че „одитният комитет следва да участва в прегледа и одобрението на вътрешноодитните плановете, за да гарантира, че те обхващат съществени рискове и стратегически въпроси“ (IV.E.1), (Лечева 2021). Така се установява добра практика на съгласуване на вътрешния одит с дългосрочната визия на организацията.

Не по-малко значима е ролята на одитния комитет и в областта на управлението на риска. В един от най-цитираните обзорни трудове в областта – този на DeFond и Zhang (2014) – се посочва, че „одитни комитети, които заседават често и притежават експертиза в управлението на риска, значително подобряват наблюдението на рисковете чрез вътрешния одит“ (с. 310). Стига се до извода, че неформалната, но системна координация между двете функции води до по-ефективна идентификация и избягване на критични заплахи.

Според доклада на Deloitte и Центъра за качество на одита (CAQ, 2025), „интегрирането на одитния комитет в рамката за управление на риска засилва способността на вътрешния одит да идентифицира, приоритизира и докладва съществени заплахи“ (с. 17). Това означава, че ангажираният комитет не само одобрява плановете, а се превръща в активен посредник между управлението и вътрешния одит при оценката на риска.

Съгласно новите Глобални стандарти за вътрешен одит (ПА, 2024), одитните комитети наблюдават координацията между вътрешния одит и функциите по управление на риска и да осигурят, че одитният план отразява ключовите рискове за организацията (Стандарт 9.4). Тази координация вече не е институционално наложена.

Посочените изследвания и нормативни документи показват еднозначно, че качеството на вътрешния одит е пряко зависимо от нивото на ангажираност, експертност и стратегическа насоченост на одитния комитет. Когато той действа като партньор в планирането и като навигатор в управлението на риска, вътрешният одит надхвърля рутинната проверка и се превръща в катализатор на устойчиво развитие и отчетност.

Анализът показва, че едно от основните направления, в които одитните комитети оказват влияние върху качеството на вътрешния одит, е стратегическото планиране. Според съвременната литература, комитетите, които активно участват в обсъждането и формирането на плановете за вътрешния одит, допринасят значително за съгласуването им с организационните приоритети и дългосрочни цели (Gramling et al., 2004; Sarens et al., 2009). На регулаторно ниво, стандартите на ОИСР (OECD, 2023) подчертават значението на прякото участие на одитния комитет в планирането на одитните дейности, за да се гарантира покритие на стратегически значими теми и рискови области. Това съответства и на изискванията на Глобалните стандарти за вътрешен

одит (ПА, 2024), според които комитетът следва да осигурява съответствие на одитния план с приоритетите и риска на организацията.

Друг ключов аспект, в който ангажираността на комитета има съществено въздействие, е управлението на риска. Съвременните изследвания в областта на одита показват, че когато одитният комитет притежава експертиза в областта на риска и провежда регулярни заседания, вътрешният одит е в по-добра позиция да идентифицира, анализира и докладва съществени заплахи (DeFond & Zhang, 2014). Това е особено релевантно в днешната среда на непрекъснато нарастващи киберрискове, регулаторни промени и несигурност на пазарите.

Този анализ насочва и към друга важна връзка – тази между ефективността на одитния комитет, качеството на вътрешния одит и организационната култура, която също играе ключова роля в това доколко ефективно функционират вътрешните контролни механизми и как се възприема вътрешният одит като функция. На тази основа могат да се обособят следните модели за повишаване на качеството на вътрешния одит в резултат на ефективна дейност от страна на одитния комитет:

- **Одитният комитет в подкрепа на организационната култура** – когато одитният комитет функционира ефективно и стратегически, не само упражнява надзор върху вътрешния одит, но и формира култура на отчетност и прозрачност. Ако комитетът демонстрира високи стандарти за етика, независимост и компетентност, това изпраща силен сигнал към останалата част от организацията относно значимостта на вътрешния контрол, откритата комуникация и управлението на риска. Така, комитетът не просто реагира на вече установена култура, а и участва в нейното моделиране.

- **Вътрешен одит като културен индикатор** – често вътрешният одит служи като „барометър“ за здравето на организационната култура. Насърчаването на отвореност към проверки, готовност за обратна връзка и реална реакция на одиторски препоръки, е белег за зрялост. Изследванията на Sarens et al. (2009) показват, че организациите с проактивна одитна функция и добре интегриран комитет обикновено имат по-високи нива на културна прозрачност и етично лидерство.

- **Управление на риска и културата на отговорност** - в организационна култура, която е ориентирана към избягване на грешки и наказания, рисковете често се прикриват. Обратно, културите, в които грешките се анализират като възможности за учене, позволяват на вътрешния одит и одитния комитет да функционират ефективно.

- **Одитният комитет като „културен преводач“** - одитният комитет е на кръстопът между стратегическото ръководство, вътрешния одит и ежедневните управленски практики. В този смисъл той може да действа като „културен медиатор“ – да пренася нагласите и очакванията на ръководството към оперативните нива и обратно. Това е особено важно в мултинационални или диверсифицирани организации, където културите между отделите могат да се различават съществено.

- **Институционализиране на културата чрез стандарти** - с въвеждането на Глобалните стандарти за вътрешен одит (ПА, 2024), организациите са насърчавани да възприемат „етика на вътрешния одит“, която изисква култура на професионализъм, независимост и почтеност. Одитният комитет, който изисква съответствие с тези стандарти и ги интегрира в одитната политика, съдейства за културната институционализация на добрите практики.

В съвременната теория и практика на корпоративното управление нараства осъзнаването, че ефективността на вътрешния одит не може да се разглежда изолирано от по-дълбоките културни, институционални и когнитивни механизми в организацията. В този контекст, одитният комитет следва да бъде анализиран не просто като бюрократичен или регулаторен орган, а чрез **психологически и социологически категории** – като **критическо съзнание на организацията**, което се грижи не само за спазването на процедури, а и за отговор на въпроса: „*Правим ли това, което е смислено и правилно?*“

Тази интерпретация издига ролята на одитния комитет от пасивен механизъм до активен гарант на икономическа рационалност, стратегическо съответствие и етична легитимност. В икономически смисъл, това означава, че комитетът не просто съдейства за намаляване на информационната асиметрия между управлението и заинтересованите страни, а също така формира вътрешни механизми за **коригиране на управленски отклонения, които иначе не биха се проявили на пазарно равнище**.

В специализираната литература се подчертава, че организациите, които развиват „вътрешна култура на самонаблюдение“, постигат по-висока степен на иновационна адаптивност, контрол на разходите и доверие от страна на инвеститорите (DeFond & Zhang, 2014; PCAOB, 2019). Тези характеристики не са пряк резултат от нормативни изисквания, а продукт на активна, аналитична роля на комитети, които оценяват не само „как“ се прави одитът, но и „защо“, „с каква стойност“ и „с какви последствия“.

3. РЕЗУЛТАТИ

Направеният анализ може да изведе пет основни резултата, които подчертават ключовата роля на одитния комитет за повишаване на качеството на вътрешния одит и за институционализиране на добрите управленски практики в организацията. На първо място, одитният комитет действа като гарант за независимостта и ресурсната осигуреност на вътрешния одит. Когато комитетът утвърждава организационната позиция на вътрешния одит извън йерархията на оперативното ръководство и настоява за достатъчни ресурси – човешки, финансови и технически – той създава условия за обективно, компетентно и навременно изпълнение на ангажиментите. Това е от особено значение в среда на ограничени бюджети и разнопосочни интереси, където независимостта на вътрешните одитори често може да бъде подложена на натиск. Второ, одобрението на одитното планиране на база на оценка на риска е решаващо за стратегическата релевантност на вътрешния одит. Одитният комитет не просто преглежда плана, а анализира дали той отразява реалните приоритети и заплахи пред организацията, съответства ли на промените във външната среда, както и дали интегрира дългосрочните цели на институцията. Чрез това участие комитетът трансформира вътрешния одит от реактивна функция към проактивен партньор в управлението на риска. Третият резултат се отнася до наблюдението върху изпълнението на одитните препоръки. В много организации съществува разминаване между формулирането на препоръки и реалното им прилагане. Активната роля на комитета в проследяването и анализирането на напредъка по изпълнението на препоръките осигурява не само отчетност, но и затваря цикъла „одит – реакция – подобрене“. Това увеличава доверието на ръководството, регулаторите и външните заинтересовани страни в ефективността на вътрешния одит. Четвъртият резултат касае насърчаването на обученията и оценката на вътрешните одитори. Ефективният одитен комитет признава, че качеството на одита зависи в голяма степен от човешкия капитал. Затова той инициира конкретни програми за сертифициране, професионално развитие и внедряване на международни добри практики. Петият резултат е, че осигуряването на пряка и регулярна комуникация между вътрешния одит и ръководството, включително с висшия управленски орган и одитния комитет, е ключов резултат от правилно структурираното взаимодействие. Така се създава отворен канал, в който могат да се споделят критични констатации, стратегически наблюдения и етични тревоги, без страх от институционален натиск или игнориране. Такава комуникация укрепва не само ефективността на вътрешния одит, но и цялостната култура на отчетност в организацията.

4. ДИСКУСИЯ

Постигнатите резултати насочват вниманието към това, че одитният комитет е компетентен да оценява ефективността на вътрешния одит в неговото цялостно проявление – като функция, услуга, система, процес и резултат. Това дименсионално разбиране е от съществено значение за осигуряване на съответствие с международните стандарти и за реализиране на стратегическите цели на организацията. Според Трайчев (2023), ролята на комитета не се изчерпва с формален надзор, а се разпростира върху стратегическата подкрепа на всички етапи от вътрешноодитния цикъл – от планиране до изпълнение и докладване.

Методическата насоченост на тази функция включва наблюдение и оценка на няколко ключови дейности: стратегическото и годишното планиране на одитните дейности, изпълнението на ангажиментите, докладването на резултатите, проследяването на препоръките и утвърждаването на действията за подобрене. Одитният комитет има задачата да осигури, че вътрешният одит е съгласуван със стратегическите приоритети на организацията и с нейната рамка за управление на риска. В този контекст, Якимов (2021) подчертава, че ефективният комитет не само валидира одитните планове, но и играе активна роля в тяхното структуриране и приоритизиране.

Особено важен е приносът на комитета в процесите по идентифициране и управление на рискове, както и в изграждането и оценката на вътрешните контролни системи. Както посочва Димитрова (2020), комитетите, които са интегрирани в системите за вътрешен контрол, постигат по-висока степен на контролна адекватност, ефективност и устойчивост. Също така, ролята на комитета се разширява в сферата на отчитането на устойчивостта и ESG показателите, където се изисква съвместна работа с вътрешния и външния одит за осигуряване на достоверност на нефинансовата информация.

Отговорността на одитния комитет се разпростира и върху оценката на етичността, компетентността и независимостта на вътрешните одитори. Това предполага въвеждане на ясни критерии за оценка на ефективността на вътрешния одит – включително регулярни самооценки, външни оценки, участие в програми за обучение и сертификация, както и внедряване на системи за индикаторен мониторинг (Трайчев, 2023). Ефективната работа на одитния комитет допринася за институционализиране на добри практики, укрепване на културата на отчетност и изграждане на доверие между одитната функция, управлението и външните заинтересовани страни. Така се постига реално надграждане на вътрешния одит – не като

самостоятелна функция, а като неразделна част от системата на корпоративното управление и устойчивото развитие на организацията.

Ефективният одитен комитет действа като носител на организационното съзнание – не просто проверяващ дали се следват процедурите, а оценяващ дали действията са смислени, етични и устойчиви. Това превръща комитета във вектор на организационната култура, като въвежда критическа рефлексия и насърчава вътрешна трансформация чрез одита.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Функцията на вътрешния одит получава съществена институционална и стратегическа подкрепа чрез ефективната дейност на одитните комитети. Тези органи не са ангажирани с формални надзорни функции, а активно участват в процесите на управление и играят ключова роля за гарантирането на независимостта, ресурсната обезпеченост и стратегическата ориентация на вътрешния одит. Одитните комитети действат като медиатори между вътрешния одит и висшето ръководство, подпомагайки съгласуването на одитната дейност с дългосрочните цели на организацията. Те превръщат одита в процес на съвместно създаване на стойност. Нещо повече, одитният комитет има потенциала да играе роля на катализатор на устойчивото организационно развитие. В условията на все по-динамична и сложна регулаторна среда, способността на комитета да идентифицира стратегически рискове, да насочва вътрешния одит към области с висока стойност и да осигурява диалог между различни управленски нива, се превръща в предпоставка за адаптивност и дългосрочна конкурентоспособност.

Бъдещи изследвания биха могли да задълбочат тази връзка чрез количествени анализи на ефективността на взаимодействието между вътрешния одит и одитните комитети в различни отраслови контексти, както и да изследват как културните, нормативните и структурните особености на организациите влияят върху степента на доверие, стратегическо партньорство и въздействие на тези взаимодействия. Изследванията могат да бъдат посветени и на взаимоотношенията на одитни комитети с външния одит. Подобен подход ще позволи не само да се валидират добри практики, но и да се формулират иновативни модели за интегриране на вътрешния одит в цялостната рамка на корпоративното управление.

ИЗПОЛЗВАНИ ИЗТОЧНИЦИ

- BDO USA. (2025). *Audit Committee Priorities for 2025*. <https://www.bdo.com>
- DeFond, M. L., & Zhang, J. (2014). A review of archival auditing research. *Journal of Accounting and Economics*, 58(2–3), 275–326.
- Deloitte & Center for Audit Quality (CAQ). (2025). *Audit Committee Practices Report*. www.deloitte.com
- Gramling, A. A., Maletta, M. J., Schneider, A., & Church, B. K. (2004). *The role of the internal audit function in corporate governance: A synthesis of the extant internal auditing literature and directions for future research*. *Journal of Accounting Literature*, 23, 194–244.
- ПА. (2024). *Global Internal Audit Standards*. Lake Mary, FL: The Institute of Internal Auditors.
- OECD. (2023). *G20/OECD Principles of Corporate Governance*. Paris: OECD Publishing.
- РСАОВ. (2019). *Conversations with Audit Committee Chairs*. <https://www.pcaobus.org>
- Sarens, G., De Beelde, I. and Everaert, P. (2009). Internal audit: A comfort provider to the audit committee. *The British Accounting Review*, 41(2), pp.90–106.
- The Institute of Internal Auditors (IIA). (2024). *Global Internal Audit Standards**. Lake Mary, FL: IIA.
- Димитрова, М. (2020). Вътрешен контрол и управление на риска в публичния сектор. Годишник на Стопанска академия „Д. А. Ценов“, 18(1), 58–70.
- МВнР. (2024). *Одитен комитет*. Министерство на външните работи на Република България. <https://www.mfa.bg>
- Лечева, И. (2021), Съвременните предизвикателства пред одитните комитети в публичния сектор; *XVI Международна научна конференция на младите учени „ИКОНОМИКАТА НА БЪЛГАРИЯ И ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ: ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВОТО COVID-19”*, Сборник с доклади, стр. 368-376;
- Трайчев, Е. (2023). Одитен комитет и вътрешен одит – взаимодействие и надграждане. В: Сборник с доклади от конференция по икономика и управление. НБУ.
- Якимов, П. (2021). Одитен комитет – ефективност и регулаторна роля. *Икономически изследвания*, 30(2), 112–130.